

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 82. Sub mortali etiam requiruntur vasa sacra, & vestes benedictæ,
amictus scilicet, alba, cingulum, manipulus, stola, patena.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

937 Quādū requiriuntur crux in altari ex universalī Ecclesiā consuetudine, quām Doctores obligare cōsentīt sub mortali; licet hoc ab aliquibus in dubium revocetur.

938 Sextū requiritur Missale. Etiam sub mortali, secundūm communē sententiam. Quia in rem gravi nō fidei debet memorie sue; quāmvis enim Missam memorā teneat, potest tamen facilē lāsi, & aliquid omittere, etiam in Canonc.

CAPUT LXXXII.

Sub mortali etiam requiruntur vasa sacra, & vestes benedictæ, amictus scilicet, alba, cingulum, manipulus, stola, patena.

939 R equiritur (inquam) calix cum patena can. *vasa* de Consecr. dist. 1. Debet autem calix *ex auro*, vel *ut minus ex flanno can. ut calix*. Cum calice ex plumbō, ligno, ære, aurichalco, prohibet Ecclesia celebrare. Potest tamen pes calicis esse *ex ære, plumbō, &c. modò cuppa sit ex auro, argento, vel flanno.*

990 Debet item calix esse chrismatis unctione consecratus cap. unicus de Sacr. m. Quæ consecratio amittitur primò quando calix adnotabiliter frangitur, ut amittat formam convenientem ad usum sacri ministerii. Non autem quando aliquot dūntataxat iēsus accipit à fabro inflictos.

991 Secundò quando calix de novo interius deauratur, quā parte Chrlifi sanguinem tangit. Cū ob contactū Dominici corporis & sanguinis consecratio praecipue fiat.

992 Tertiò quando cuppa calicis fixa à calice separatur per fractionem. Aliud est in calice tornatili, cuius cuppa à pede separatur sine fractione; quo casu consecratio cadit in solam cuppam; ubi in priori casu consecratio cadit in totum calicem per modum unius, eo ferè modo quo n. 932. diximus de consecratione altaris, quæ amittitur per separationem lapidis à reliqua structura.

993 Quid si Sacerdos per incipiātū inadventionem, vel ignorātiā celebret in calice & patēna non consecratī, illa cu ipso non manent consecrata (quidquid aliqui Recentiores dixerint) sicut ex dictis n. 980. Ecclesia non manet consecrata per similem celebrationem in ea. Et sic est proportionaliter de vestibus non beneficiis, si quis in eis celebret. Tamenī enim & calix & vestes per Missā celebrationēm acquirant aliquam moralem sanctificationem; non eam tamen quam Ecclesia requirit ad sacram ministerium.

CAPUT LXXXIII.

Nonnulla alia requirita ad debite celebrandū.

994 U T præsenti materia finē imponamus, pro illis ad Missale remittimus, ubi paſſim obvia sunt. Ibi specialiter videat Lector quomodò occurrentū fit defectib⁹ in Missā occurrentib⁹. Paucis hīc observationib⁹ contenti criminis.

995 Observandum igitur 1°. Sacerdotem celebrare non potest abīque ministro. Quāmvis enim Amachorētū olim in antris suis foli celebraverint; modò ex universalī Ecclesiā consuetudine, & fac̄ris Canonib⁹; minister requirunt cap. *propria* de fil. Presb̄yt. In casu tamen extraordinaria necessitatib⁹, v. g. ad dandum Viatīcum, videti potest licitum abīque ministro celebrare, dum haberi non potest.

996 Debet autem minister esse masculus, non feminina cap. 1. de cohabit. Cleric. & mulier. ubi: *Nulla femina ad altare p̄fūmā adcedere, aut Presb̄yero ministrare.* Ideo graves Autiores aūnt,

in necessitate, potius sine ministro celebrandum, quām cum ministro. Corrigendū proinde est abusus quibusdam in locis, ubi Beguinæ & Moniales Sacerdoti ad altare ministrant. Doctores committit.

Ubitamen masculus haberi nequit, tolerati potest quādū mulier, p̄fūmā velata, ex loco remotione Sacerdoti respondet, sed non ut altari appropinquet, vinum & aquam p̄fūmēt, librum circumfrat, &c.

Observandum 2°. ob nullam causam, etiam vitanda mortis, licitum est Sacerdoti ex directa intentione consecrare unam speciem sine alia, vel poli utriusque speciei consecrationem. Omnitere Communionem. Eſet enim facere contra Christi institutionem in re gravissimum ut Doctores omnes docent. Si tamen Sacerdos unam speciem consecraret ex intentione conscientia alter integraliter perficiendi sacrificium; & interim fiduci hōfīt intraret Ecclesiam, ad occidentum Sacerdotem; statim sumere potest hostiam consecratam, vel secundū autē, si calicem absque evidenti periculo vita consecrare non potest. Quia p̄ceptum affirmativum perficiendi sacrificium in extremo illo periculo non videtur obligare. Ita Franciscus Aranjo 3. p. q. 74. a. 2. dub. 1. n. 14. Garcia, Layman, Bonacina, Chapeaville & Doctores communiter.

Observandum 3°. quādū Missam inchoatam continuo usque ad finem Sacerdos absque interruptione prosequi tenetur, si Canon nondum incep̄tus rurit, & fine gravi nota & scandalo defiserit posuit. Doctores communiter cum S. Thomas.

1°. si Sacerdos recordetur se non esse jejunum, vel excommunicatum, vel irregularem. Tunc enim defiserit tenetur, si Canon nondum incep̄tus rurit, & fine gravi nota & scandalo defiserit posuit. Doctores communiter cum S. Thomas.

2°. si ante incep̄tum Canonem superveniat interdictum speciale, vel cœfatio à divinis, neque habetas privilegii januis clausis celebrandi; vel si supervenienter interdicto generali, non permittat claudere januas, & interdicto excludere; vel si interventer excommunicatus vitandus, nec possit expelli: tunc à Missā inchoata defiserit tenetur. Doctores communiter.

3°. si gravis infirmitas superveniat, vel gravis corporis necessitas, que prosequi non permittat; potest (etiam post consecrationem) interrupere, & paulo post perficere, si infirmitas vel necessitas permisit absolvere. Sin minus & consecratio facta sit, debet aliud perficere, etiam non jejunus. Franciscus à Jētu Maria alios referens n. 109.

4°. si infans citissime sit baptizandus, alijs si ne Baptismo morituras; vel adulst sine Sacramento ad salutem moraliter necessario morituras. Ito tamen eafū sacrificium tunc quām citissime potest perficendum est.

5°. interrupere potest ob p̄dicationem, vel Ordinum collationem, ut praxis offendit.

6°. ob adventum Episcopi, vel Duci, aut processionalis populi, cūpientium Missam audire integrum. Tunc enim, si oblatio nondum facta fuerit, potest relinquere, & iterum à principio inchoari. Navarrus, Garcia, Layman, & Doctores paſſim. Quos inter Navarrus tellatur id ut receptum est.

Observandum 4°. quādū Sacerdos, in ipsa summa deprehendens fe loco vini consecratis aquam, secundū rubricas Missalis consecrare debet novam hostiam, & postea vinum, incipiendo à verbis illis: qui pridiē quām patet. Secundūm communē ramen sententiam Modernorum, necessario consecranda non est nova ho-